

hensigtsmæssige, og jeg skal sige, at det er mig en Fornøjelse at anerkende, at Udvalget har taget paa dette Lovforslag, saaledes som det har taget, og forholdsvis kun foreslaaet saa Nedsættelser. Jeg skal strax sige, at jeg ikke skal gjøre nogen som helst Indvending imod de af det samlede Udvalg foreslaaede Nedsættelser, idet jeg dog dertil skal tillade mig at sige nogle Bemærkninger, — navnlig til den ærede Ordførers Foredrag, — som jeg savnede ved dette. Hvad nu for det Første Bandholm angaar, da nævnte den ærede Ordfører, at Maribo Loldsted, der ligger under samme Loldbestyrelse som dette, ved Sernbanens Nabning og Forbindelsen med Nodby har faaet en Betydning, som det ikke har haft i tidligere Tid, saa at det vil være nødvendigt for Loldbestyrelsen ikke blot at have Bandholm, men ogsaa Maribo besat. — Naar den ærede Ordfører med Hensyn til Bortnedbættelsen sammenlignede Aarhus og Odense og mente, at der var en overordentlig Forskjel mellem disse to Byers Porto-udgifter, saa er det sikkert, hvad Tallene jo vise, at der her er en Forskjel, men der er ganske sikkert ogsaa Forskjel mellem disse to Pladser Stilling, idet nemlig Overtoldinspektøren for Sjælland bor i Aarhus, saaledes at der ikke er Tale om, at det bliver nødvendigt at korrespondere med ham fra Loldstedet, hvorimod der fra Odense haves Korrespondance med Overtoldinspektøren for Østifterne, som bor i Kjøbenhavn. Med Hensyn til Faaborg skal jeg tillade mig at bemærke, at Faaborg maaske har mere Loldbepejdation end andre Steder, fordi det er den nærmeste Havn for Omvejlingen med Hertugdømmerne. — Jeg skal som sagt ikke gjøre nogen Indvending mod de af hele Udvalget stillede Forslag, som gaa ud paa om muligt større Besparelser ved Anvendelsen af Portofriheden; men desto mere ondt gjør det mig, at jeg ikke har kunnet overbevise Udvalgets Flertal om, at de Indskrænkninger, som det vil gjøre i de tre Kjøbenhavnste Loldkontorer, ere af den Bessaffenhed, at de ikke bør gjøres. Der er allerede af de ærede Talere af Mindretallet, som have haft Ordet, gjort opmærksom paa væsentlige Momenter ved dette Loldsted, og jeg skal ikke komme tilbage dertil, men vil kun sige, at naar Udvalgets Flertal har paaberaabt sig som Grund for disse vistnok moderate Nedsættelser dette, at man ved at se paa Gjennemsnittet af de sidste tre Aar maa komme til den Overbevisning, at det er temmelig betydelige Forsælgelser, der her foreslaas, saa er dette vel ganske rigtigt. Man maa imidlertid ikke glemme, at Loldforholdene her i Kjøbenhavn have, navnlig i de senere Aar, jeg vil sige, i de sidste to Aar, taget et saadant Opsving, at f. Ex. Loldforvalteren har været nødsaget til, trods Tilvæget til hans Kontorholds-godtgjærelse, at udrede til sit Kontorhold af sin Gage, af sine personlige Indtægter. Det kan umuligt være Hensigten, at denne

ligte og ansvarfuldste Embeder, der findes, skal være nødsaget til, for at kunne holde det Kontorpersonale, som er nødvendigt for nogenlunde at fyldestgjøre Publikum, at betale det af sin egen Lomme. Jeg skal i den Henseende henlede Thingets og Udvalgets Flertals Opmærksomhed paa en Omstændighed, som de maaske ikke have haft Tid for, og det er den, at Expeditionernes Antal tiltager meget betydeligt ikke alene derved, at Indførselen er større, men ogsaa derved, at Indførselen sker i mindre Afdelinger, end den har gjort før, hvorved naturligtvis Loldforvalterens Arbejde og Ansvar blive betydelig forøget fremfor, naar den sker i større Partier. Hvad Kreditoplagskassereren angaar, da ville De have bemærket — jeg tror ogsaa, at den ærede Ordfører nævnte det — at der, siden Lovforslaget er bleven forelagt, er sket den Forandring, at der er oprettet et Specialexpeditionskontor, foranlediget ved nogle Indrømmelser, som ere gjorte Handelsstanden med Hensyn til baade Kreditoplagsvarernes Bessaffenhed, nemlig, at de Bæver kunne faae Kreditoplagsret, som ikke før have haft den, og dels med Hensyn til Nedsættelsen af de Kvanta, som man kunde faae fra- og tilskrevere paa Kreditoplaget, en Foranstaltning, som Kjøbenhavns Handelsstand vurderer meget høit, og som hidtil har kunnet gjøres og er bleven gjort ad administrativt Vei. Hvad endelig Loldkassereren angaar, da skal jeg sige, at foruden det store Loldkassererkontor paa selve Loldboden har denne Mand tre Filialer, hvoraf i det Mindste det ene ligger saa langt borte fra ham, at han er nødsaget til at have en meget paalidelig og altsaa nogenlunde vel lønnet Mand der. Han har ikke alene Kortstemplingen og Frilagrene paa Loldboden, men tillige Sernbanen, hvis Loldopbehold udgjøre mindst et Par Hundredetusinde Rigsdaler. Jeg skal særlig henlede Opmærksomheden paa en Bemærkning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) ogsaa nys nævnte, og som har en meget væsentlig Betydning i denne Sag; det er den, at naar man vil nedsætte disse Kjøbenhavnste Loldkontorholds-godtgjærelser, tvinger man de paagjældende Kontorchefer til enten at holde et mindre Personale, end de selv maatte ønske for at kunne udføre Forretningerne paa en forsvarlig Maade, eller ogsaa afsætter man dem, paa Grund af den unnaadelige Konkurrence, som er her i Byen med Hensyn til disse oplærte Loldkontoristens Ansættelse i den private Bedrift, for den Følge at maatte benytte yngre, uøvde Kræfter, hvorved man formindsker Hurtigheden og Sikkerheden i den Expedition, der der skal besørjes. Jeg tillader mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at det netop er en af de Klager, som for Tiden reises af Handelsstanden, og som ogsaa er kommen til Orde overfor dette Thing, at Expeditionerne paa Loldboden, navnlig i Kassererkontoret, til Trods for, at dette har en overordentlig nidkær og dygtig Chef, ikke kunne